

Parcs i Jardins

Institut Municipal

**Metodologia de treball en
jardineria**

**IMPLANTACIÓ I MANTENIMENT
DE GRUPS DE FLOR**



Ajuntament de
Barcelona

Parcs i Jardins

Departament de Formació

Parcs i Jardins de Barcelona, IM.



Metodologies de Treball en Jardineria. Implantació i manteniment de grups de flor està subjecta a una llicència de **Reconeixement – No comercial – Sense obra derivada (by-nc-nd)**. Es permet copiar i redistribuir qualsevol explotació de l'obra, sempre que se'n citi la font, i sempre que no tingui finalitats comercials i no se'n distribueixi cap obra derivada.

[Reconeixement - No comercial- Sense obra derivada 4.0 internacional de Creative Commons](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Han col·laborat:

Departament de Formació Interna
Direcció de Conservació
Programa de Biodiversitat
Departament de Prevenció de Riscos Laborals

Revisió:	1 - 14/04/2005
	2 - 19/07/2008
	3 - 26/06/2019
	4 - 10/11/2020

1. INTRODUCCIÓ	pàg. 1 - 4
1.1. Objectiu	pàg. 1
1.2. Àmbit d'aplicació	pàg. 1
1.3. Documents de referència	pàg. 1
1.4. Consideracions generals	pàg. 1 - 4
 2. METODOLOGIA DE TREBALL PER A LA IMPLANTACIÓ I MANTENIMENT DE GRUPS DE FLOR	 pàg. 5 - 26
2.1. Esquema general per a la implantació i manteniment de grups de flor	pàg. 5 - 6
2.2. Preparació dels grups de flor	pàg. 6 - 17
2.2.1. Criteris per determinar-ne la ubicació	pàg. 6 - 7
2.2.2. Com delimitar el grup	pàg. 7 - 8
2.2.3. Com rebaixar la terra i perfilar	pàg. 8 - 11
2.2.4. Col·locació de separadors	pàg. 11
2.2.5. Eliminació d'herbes espontànies no desitjades	pàg. 12
2.2.6. Incorporació de terres noves	pàg. 12 - 13
2.2.7. Aportació d'adob de fons	pàg. 13
2.2.8. Anivellar	pàg. 13 - 14
2.2.9. Marc de plantació	pàg. 15 - 16
2.2.10. Programació anual	pàg. 17
2.3. Plantació de grups de flor	pàg. 17-22
2.3.1. Plantació de planta anual i vivaç	pàg. 17 -20
2.3.2. Plantació de bulboses i rizomatoses	pàg. 20 - 21
2.3.3. Acabament de la plantació	pàg. 21
2.3.4. Reg d'implantació	pàg. 22
2.4. Manteniment dels grups de flor	pàg. 22 - 26
2.4.1. Manteniment post-plantació	pàg. 22
2.4.2. Retall de vores	pàg. 22
2.4.3. Eliminació de flors i fulles seques	pàg. 23
2.4.4. Pinçament	pàg. 24
2.4.5. Desherbatge	pàg. 24
2.4.6. Entrecavada	pàg. 25
2.4.7. Adobatge de manteniment	pàg. 25

2.4.8. Reposició de la planta	pàg. 25
2.4.9. Reg	pàg. 26
2.4.10. Neteja	pàg. 26

3. CARACTERÍSTIQUES DE LES PLANTES EMPRADES EN ELS GRUPS DE FLOR

pàg. 27 - 32

3.1 Llista de plantes utilitzades

pàg. 27 - 32

4. ASPECTES GENERALS DE SEGURETAT I PREVENCIÓ

pàg. 33 - 34

5. EINES

pàg. 34 - 37

5.1. Eines manuals

pàg. 35 - 37

5.2. Eines mecàniques

pàg. 37

6. GLOSSARI

pàg. 38 - 41



1. INTRODUCCIÓ

1.1. Objectiu

Determinar les tècniques a seguir en la implantació i manteniment dels grups de flor.

1.2. Àmbit d'aplicació

En tots aquells àmbits on s'hagi de fer la implantació i el manteniment de grups de flor en parcs, jardins o zones verdes gestionades per l'Institut Municipal de Parcs i Jardins de Barcelona.

1.3. Documents de referència

PMA 06	Gestió d'adobs i esmenes orgàniques
PMA 07	Control de tractaments fitosanitaris-Implantació i manteniment de grups de flor
PMA 08	Gestió i subministrament de planta en estoc
NTJ 05C	Compost: qualitat i aplicació en espais verds
NTJ 05T	Terres en jardineria i enceballs
MTJ	Metodologia de treball per la preparació de sòls
	Manual de reg (IMPiJ)
	Manual de prevenció de riscos laborals, editat pel Departament de Prevenció de Parcs i Jardins
NTJ 07T	Plantes anuals i de temporada

1.4. Consideracions generals

S'entén com a *grup de flor* el conjunt de plantes anuals, vivaces o bulboses que són implantades durant un període determinat de temps.

S'han de garantir uns grups de flor sans, sostenibles, adaptats al nostre clima i a l'ecosistema urbà, amb les millors condicions perquè es desenvolupin. Cal que aportin funcions i serveis socioambientals i contribueixin a la millora de la qualitat paisatgística i al benestar de les persones.

Selecció d'espècie o cultivar

Cada espècie o cultivar té unes característiques, uns patrons de creixement i unes necessitats fisiològiques concretes. Cal escollir espècies que s'adaptin bé al lloc de plantació i utilitzar planta endurida que procedeixi de vivers de clima similar a fi de facilitar-ne l'adaptació al lloc de plantació definitiu.

Qualitat del subministrament

- Els testos i els alvèols que s'utilitzen com a suport han de tenir un volum de cultiu mínim que permeti aconseguir un desenvolupament equilibrat (part radicular-part aèria) de la planta quan es planti al seu lloc definitiu.
- El substrat de la planta proporcionada ha de presentar un grau d'humitat i unes característiques físiques (aeració) adequades per el desenvolupament de la planta.

Tipologia de plantes utilitzades en els grups de flor

Les plantes anuals

Les plantes anuals també són anomenades *plantes de temporada*. Una planta anual és una planta herbàcia que completa el seu cicle de vida en un únic període de vegetació. Presenta un creixement ràpid i normalment germina, floreix i mor en un any.

En climes mediterranis es poden trobar:

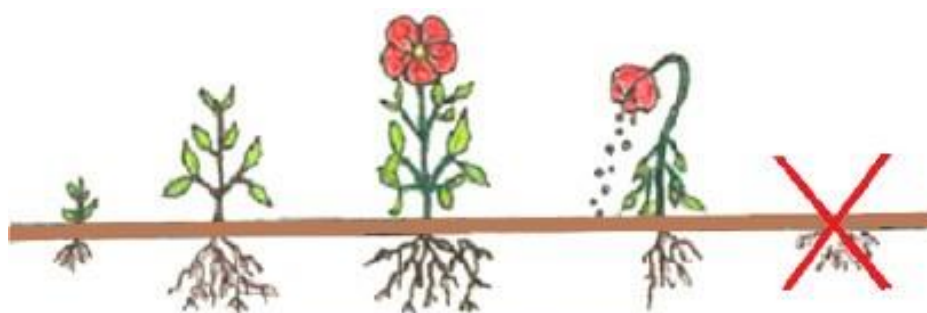
Plantes anuals d'estiu

Creixen, floreixen i moren durant els mesos calorosos de l'any.

Plantes anuals d'hivern

Creixen i floreixen durant l'hivern. Després de la floració produeixen les llavors (que germinaran a la tardor o a l'hivern següent) i moren.

Hi ha plantes anuals que produeixen una gran quantitat de llavors que cauen a terra a la tardor. Aquesta llavor continua sent viable durant l'hivern i, a la primavera, sorgeixen noves plantes al voltant de la zona on es va plantar l'any anterior. Aquests tipus de plantes anuals són interessants per crear una sembra natural i donar color any rere any amb poca preparació del terreny.



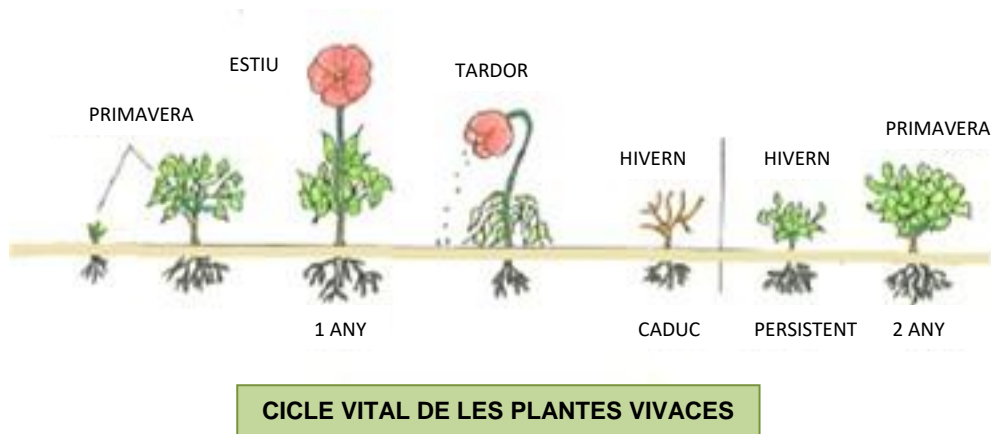
CICLE VITAL DE LES PLANTES ANUALS

Les plantes vivaces

Són plantes herbàcies (no llenyoses). Aquestes poden viure tres o més anys amb un període de creixement anual. Quan arriba el fred de l'hivern s'assequen total o parcialment les seves tiges i fulles, però les seves arrels segueixen vives sota terra i a la primavera, tornen a brotar.

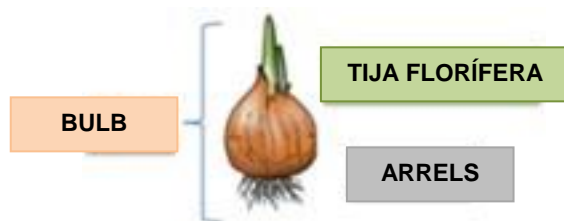
Hem de ser conscients en quin clima les cultivem, ja que la mateixa planta en un clima més càlid durarà molt més temps que si es plantés en un clima més fred.

Les plantes vivaces es caracteritzen de manera general per tenir una excel·lent floració, però també poden ser cultivades pel seu fullatge, molt interessant en algunes espècies durant la tardor, o per les seves infructescències.



Les plantes bulboses i rizomatoses

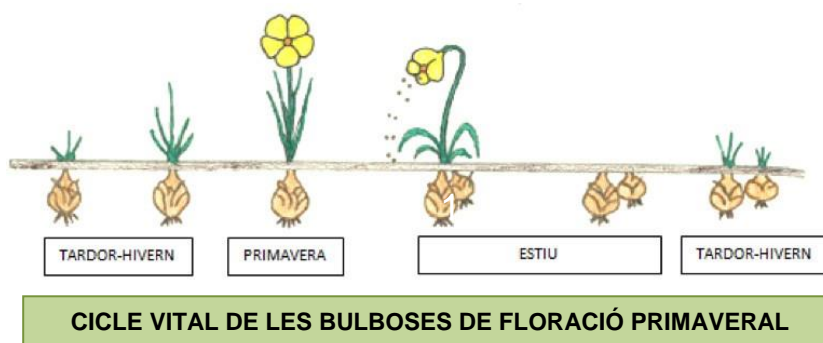
Els **bulbs** són òrgans subterranis formats per una tija discoïdal, amb una gemma destinada a originar la tija florífera, recoberta per fulles o bases foliars carnosos que tenen funció de reserva. S'enterren completament sota la superfície del sòl.



Dins de les bulboses es diferencien dos cicles depenent de la seva floració:

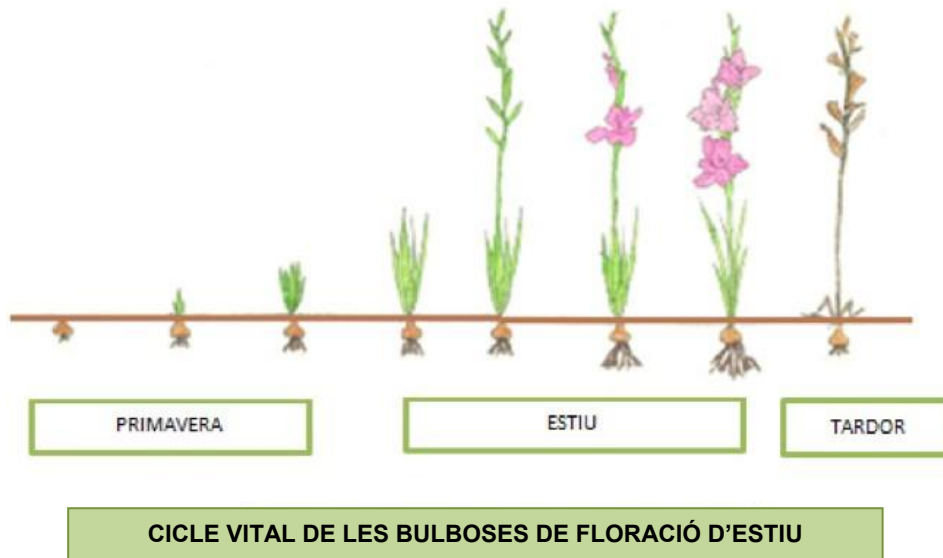
Floració primaveral

Es planten a la tardor, de setembre al principi de desembre, i floreixen a la primavera.



Floració d'estiu

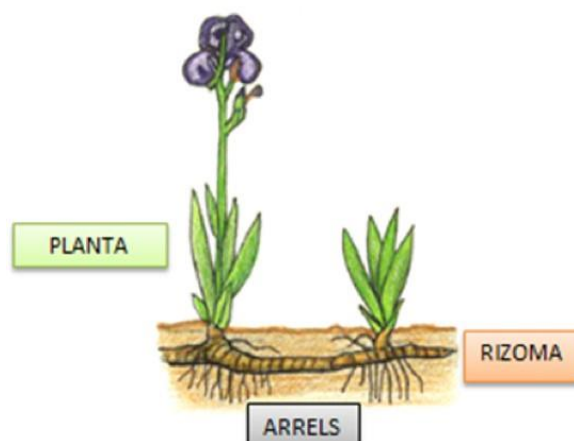
Es planten preferentment a la primavera, ja que si es planten durant la tardor anterior les gelades de l'hivern podrien fer malbé els bulbs.



Els **rizomes** són tiges subterrànies horitzontals, que emmagatzemen substàncies de reserva. S'enterren en part o completament sota la superfície del sòl.

El punt principal de creixement és a la punta, però es poden formar altres gemmes sobre la superfície superior o als costats.

Sota el rizoma es desenvolupen les arrels adventícies. Els rizomes creixen i colonitzen l'espai. La majoria dels rizomes poden reproduir-se vegetativament, tallant cadascun dels segments amb una gemma i arrels.

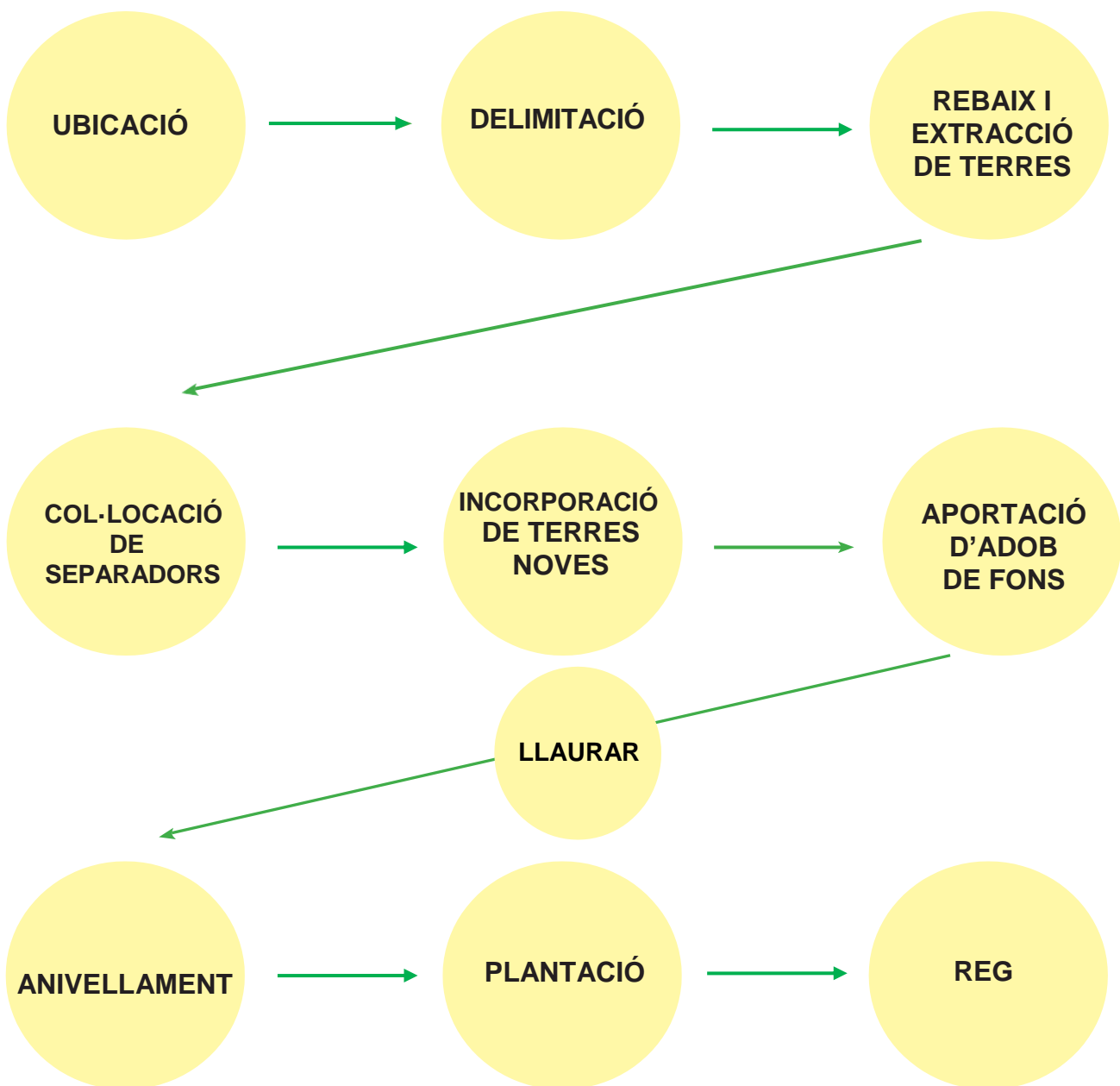


2.1. Esquema general per a la implantació i manteniment de grups de flor

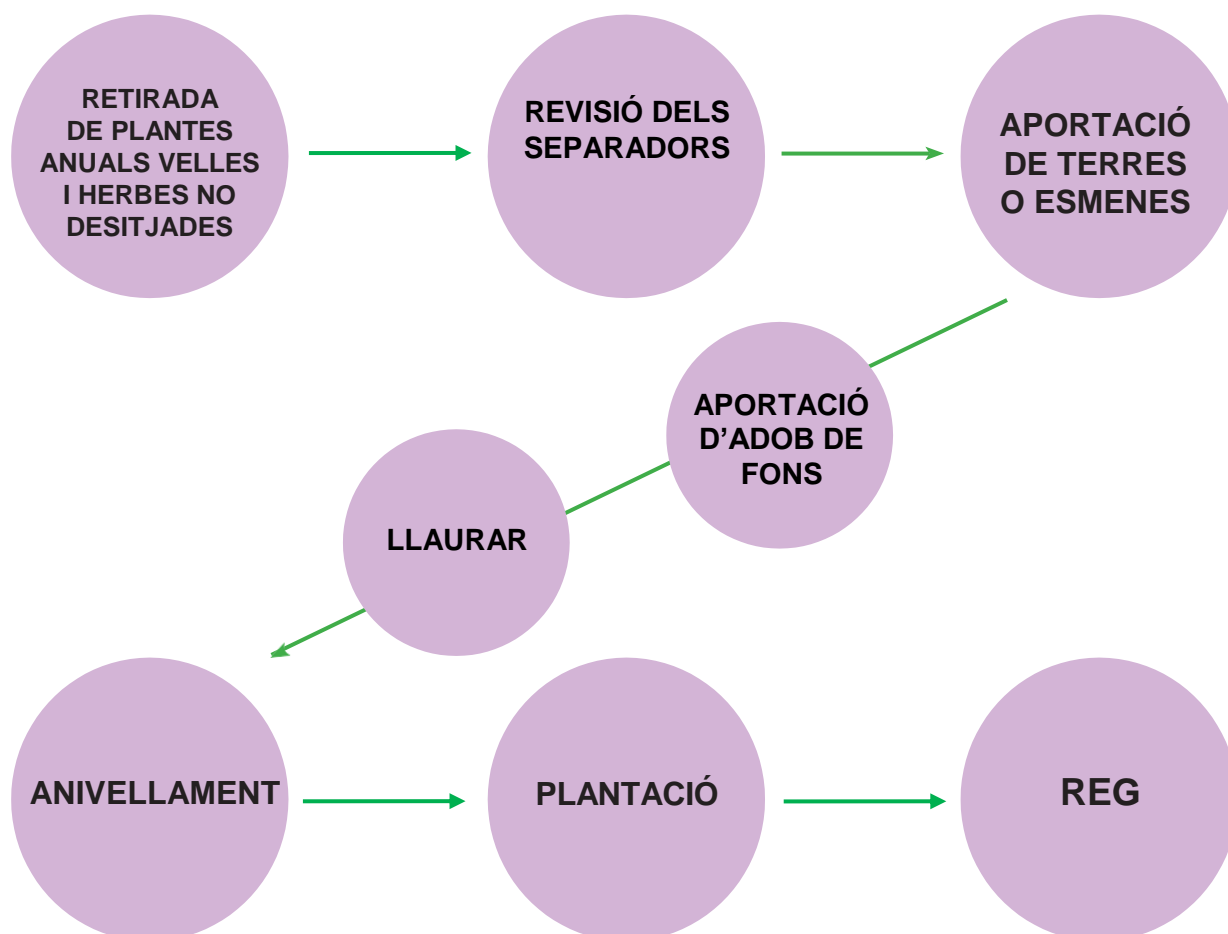
Es consideren dues situacions inicials:

- Preparació d'un terreny de nova creació
- Preparació d'un terreny amb vegetació (plantes a la fi del seu cicle biològic)

PREPARACIÓ D'UN TERRENY DE NOVA CREACIÓ



PREPARACIÓ D'UN TERRENY AMB VEGETACIÓ (PLANTES A LA FI DEL SEU CICLE VITAL)



2.2. Preparació dels grups de flor

2.2.1 Criteris per determinar-ne la ubicació

La majoria de grups de flor estan ubicats a dins de parterres de gespa o bé limitats per aquests tipus de parterre. També es poden trobar en llocs protegits per murs, edificacions o tanques vegetals. Per determinar el lloc on s'ubica el grup, cal tenir en compte el següent:

- S'ha de situar en un lloc visible, destacat, atractiu o emblemàtic.
- S'ha de situar en un lloc protegit per vegetació (vorades, masses arbustives) o reforçant un tipus de jardineria molt concret o per emmarcar algun element arquitectònic.

Condicionants d'implantació

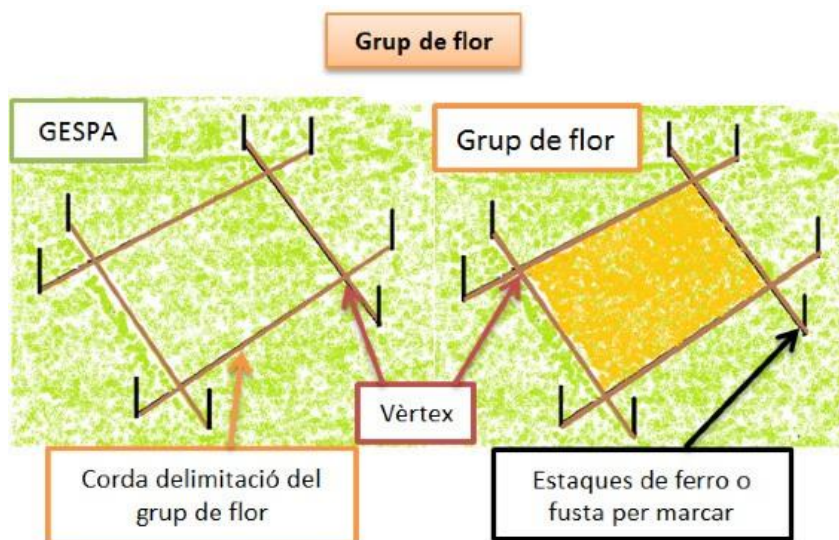
- El lloc on s'ubica el grup de flor ha de ser accessible per a les persones que fan les tasques de manteniment i per a la maquinària.
- És important que aquests grups de flor disposin de reg, preferentment reg per degoteig i no per aspersió, ja que si es mulla la flor la seva durada és més curta i es fa malbé abans.
- L'orientació del parterre i l'exposició solar condicionaran l'ús de planta de sol, planta d'ombra o plantes de sol i ombra. Determinades espècies floreixen en zones ombrívoles que reben quatre o menys hores de llum solar directa.

2.2.2 Com delimitar el grup

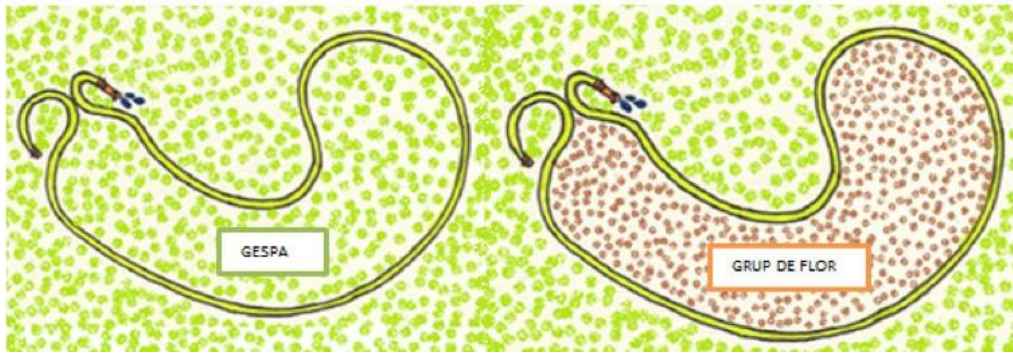
Si els grups tenen formes geomètriques, s'han d'utilitzar varetes metàl·liques o de fusta i cordes per marcar el contorn. Si la forma és irregular, s'han de fer servir altres mètodes per marcar el perímetre.

La **tècnica de treball** és la següent:

Un cop definida la forma geomètrica que es vol fer, es claven dues varetes amb un martell o bé s'enfonsen amb les mans a la gespa, a una distància aproximada de 40 cm del vèrtex d'un dels angles de la figura geomètrica definida. Es repeteix l'operació en cadascun dels vèrtexs. No s'han de posar les estakes just al vèrtex, perquè no es podria marcar el grup amb comoditat, ja que les estakes molestarien. Una vegada clavades totes les estakes, es col·loquen les cordes tal com es representa en el dibuix següent. A continuació es buida l'interior del parterre, seguint la figura geomètrica marcada.



Per delimitar el perímetre d'un grup amb formes irregulars es pot fer servir una mànega i marcar el contorn amb calç o bé terra fosca (si es treballa en una zona amb gespa).



La delimitació definitiva es perfila amb la pala de retallar abocant la terra, amb un petit gir de la pala, cap a l'interior del grup.



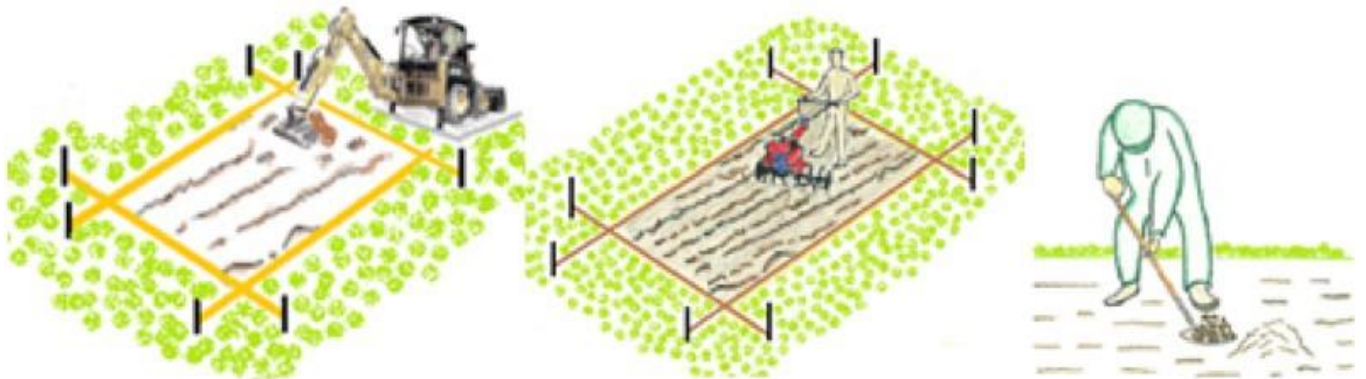
2.2.3 Com rebaixar la terra i perfilar

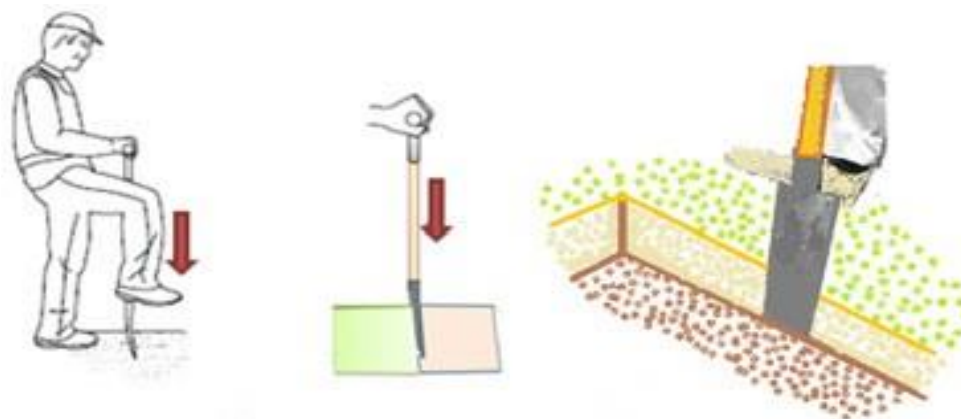
Rebaixar un grup de flor de nova creació

L'objectiu d'aquest treball és eliminar les terres inadequades per al cultiu del grup de flor. Aquestes terres es poden aprofitar per reutilitzar-les en la plantació d'arbusts, d'arbrat, etcètera.

El treball d'extracció de terra es realitza entre 30 i 40 cm de profunditat.

El rebaix de terra del grup es pot fer amb una màquina retroexcavadora petita (protegint la gespa del parterre de les rodes de la màquina per no fer-la malbé) o bé manualment utilitzant el motocultor per anar estovant la terra, que es retirarà posteriorment amb una pala (un procés més lent i costós).





TREBALL D'EXTRACCIÓ DE TERRA

Un cop extreta la terra, es fa el perfilament. A continuació, s'afegeix la terra nova.

En el cas de tenir un grup de flor establert, no caldrà fer la feina de rebaixar la terra, sinó que podrem fer una **aportació d'esmena**.

L'objectiu d'aquest treball és millorar l'estructura del sòl. Generalment, els terrenys amb plantacions ja establertes i amb una bona preparació del terreny en la seva implantació no necessiten caves profundes per no trencar l'estructura del terreny ni alterar les propietats físiques, químiques i biològiques del sòl.

La tasca consisteix a llaurar, amb un motocultor, una capa de sòl a una profunditat d'entre 10 i 20 cm. Seguidament, s'hi han d'aportar esmenes orgàniques per afavorir la fertilitat, l'aireig, el drenatge o la retenció d'aigua. Les esmenes en aquests grups es faran cada cop que s'aixequi el grup de flor sencer.

Amb l'aportació d'esmena també podem recuperar la pèrdua de terra produïda per l'extracció de planta vella. Amb el pas del temps es pot observar una pèrdua de substrat que cal recuperar per tenir prou terra per fer els anivellaments bombats o plans que precisen els grups de flors per al seu lluíment.

Un cop acabada la llaurada, es farà el perfilament del grup i, seguidament, es rasclonarà.



Perfilar

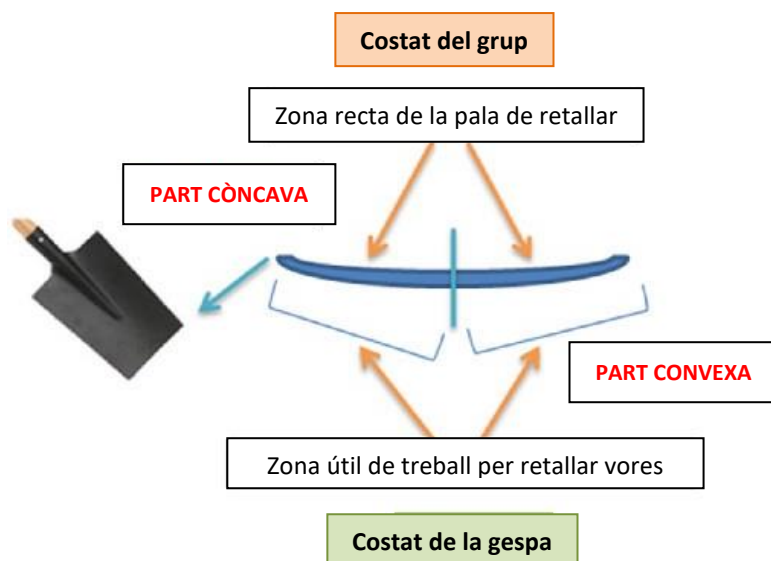
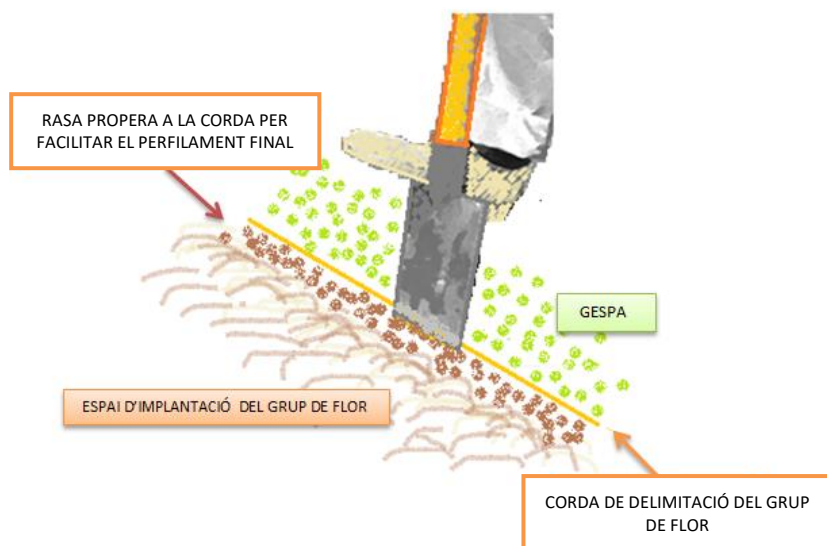
L'objectiu d'aquest treball és marcar i delimitar el perímetre del grup de flor. En el cas que el terreny que s'ha de perfilar estigui compactat, abans és convenient assegurar-nos que el sòl estigui humit per facilitar el treball de perfilament.

Cal extreure o cavar la terra del voltant fent una petita rasa d'entre 5 o 10 cm de profunditat cap a l'interior del perfil final per facilitar l'acabat del grup amb la pala de retallar.

És molt important no trepitjar el perfil fet.

La **tècnica de treball** és la següent:

Sempre des de la part exterior del grup, s'agafa la pala de retallar amb les dues mans, es col·loca perpendicularment a terra procurant que segueixi la línia del perímetre del grup, sempre amb la part recta de la pala (ja que la forma de la pala no és completament recta i fa una mica de corba i, si s'utilitza tota la superfície de la pala, ens queda una línia amb les ondulacions).



Seguidament es clava la pala amb força a terra a aproximadament 10-15 cm, guiant-la amb la mà dreta, i la mà esquerra molt a prop de la dreta per sota l'empunyadura. A continuació, es pressiona la pala contra el terra amb l'ajuda del peu per enfonsar una mica més la pala, si cal, i evitant malmetre la corda que marca el límit.

Després de fer el tall, cal abocar els terrosos amb un petit gir de la pala cap a l'interior del grup separant la terra tallada de la gespa. En acabar el perfilament es retiren les cordes i les estagues sense trepitjar els perfils fets.

2.2.4 Col·locació de separadors

Es col·loquen en el terreny com a delimitadors entre dos espais amb usos diferents. S'han de col·locar abans de posar les terres.

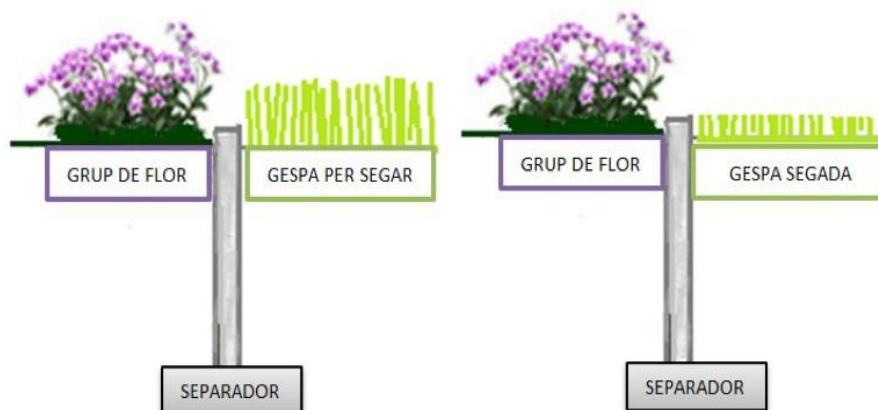


Els separadors poden ser de materials plàstics diferents, amb una longitud de 9 a 13,5 cm i un gruix de 4,5 mm. Es poden retallar amb un xerrac a la mida desitjada.

Els separadors es col·loquen en el contorn del grup i es fixen al terreny amb unes estagues, d'entre 20 i 30 cm de longitud ancorades al separador. Abans de la col·locació, cal veure la recomanació del fabricant, ja que en tots els casos, els paràmetres d'instal·lació depenen del material i del fabricant.

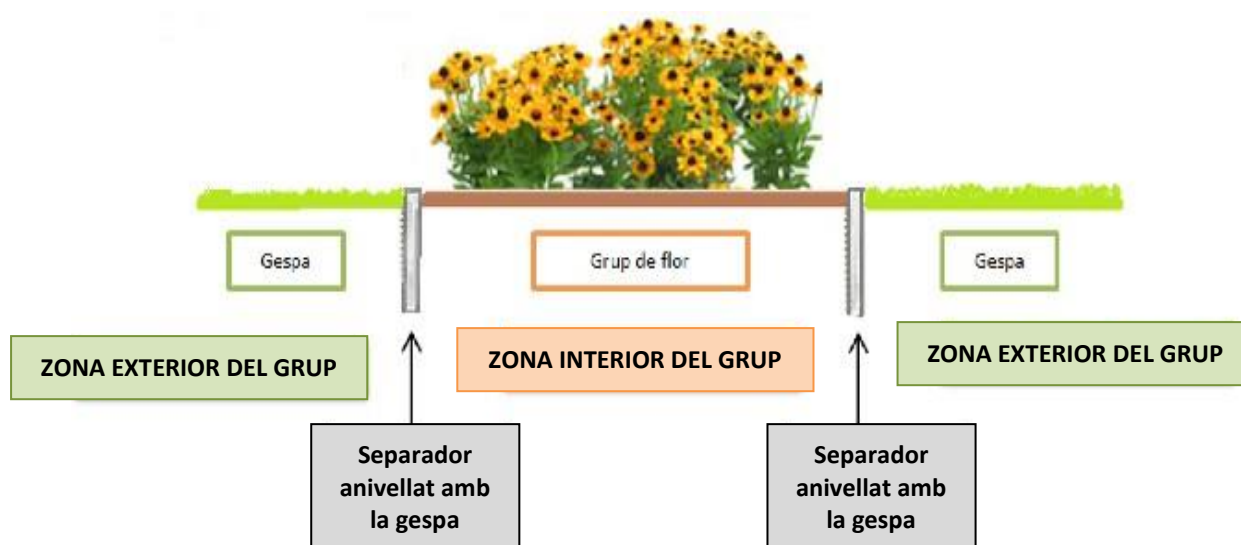
El separador es col·loca al mateix nivell que la gespa tallada, de 2 o 4 cm per sobre el nivell del terra.

Un cop creixi, la gespa ocultarà el separador.



Així, s'evita el deteriorament del plàstic del separador degut als talls provocats pel fil de la desbrossadora.

La sega de la gespa propera al separador s'ha de realitzar passant la desbrossadora per la part superior del separador.



2.2.5 Eliminació d'herbes espontànies no desitjades

En el cas que apareguin herbes no desitjades, es retiraran manualment i d'arrel.

La presència de herbes espontànies no desitjades que neixen en els grups de flor és perjudicial per al desenvolupament correcte de la planta.

Per minimitzar tant com es pugui l'aparició d'herbes espontànies no desitjades en una plantació, cal dur a terme les tasques següents:

- Fer una preparació correcta del terreny abans de la plantació, amb terres lliures de llavors no desitjades.
- Fer el desherbatge manual, especialment durant el primer any.
- Controlar la dosi i freqüència de reg.

2.2.6 Incorporació de terres noves

El substrat per a planta de temporada ha de tenir la composició següent:

- 40% de compost d'origen vegetal
- 25% de roldor compostat
- 15% de mantell, humus
- 10% de sauló
- 8% de torba
- 2% de sorra rentada de riu
- 3 kg/m³ d'adob d'alliberament lent (15-11-13), 3-4 mesos

Es poden fer les actuacions següents:

Plantacions ja establertes

Cal fer aportacions d'esmenes o terres vegetals per a l'extracció de la planta vella amb el pa de terra. Aquestes esmenes o terres es poden aplicar en forma de compost vegetal a raó de 10 litres per metre quadrat, que es pot barrejar amb els primers 15 cm de terra mitjançant una entrecava o bé fer una aplicació superficial en forma de capa de 2 cm (20 litres per metre quadrat).

Grups de flor de nova creació

L'objectiu d'aquest treball és aportar terres i esmenes orgàniques per l'extracció de la terra existent, a una distància d'entre 30 i 40 cm per afavorir la fertilitat, l'aireig, el drenatge o la retenció d'aigua, del nou grup de flors.

Les esmenes en aquests grups s'han de fer cada cop que s'aixeca el grup de flor sencer.

2.2.7 Aportació d'adobat de fons

Un cop acabada la incorporació de terres, cal aportar l'adob de fons del parterre mitjançant adob orgànic o residus vegetals triturats a fi i efecte de proporcionar els nutrients necessaris pel desenvolupament correcte de les plantes.

Els materials orgànics inclouen torba, compost, fulles, restes de poda, talls d'herba seca i fems ben fermentats.

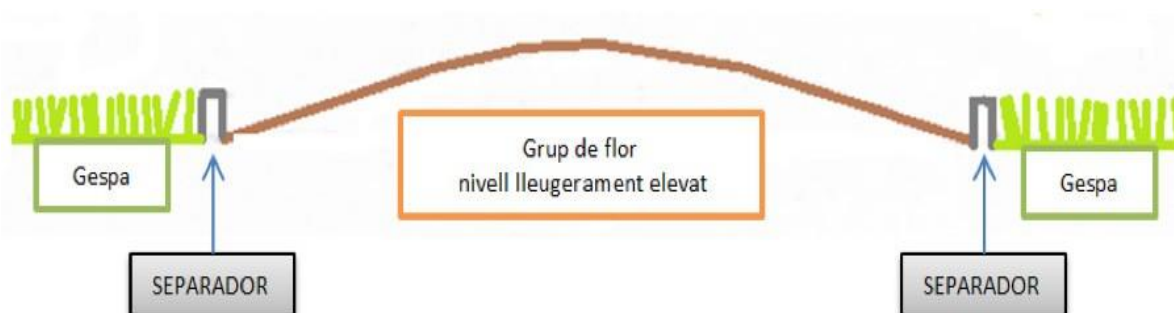
Un cop aportat l'adob de fons a la terra, es fa una llaurada superficial per incorporar-lo al sòl.

2.2.8 Anivellar

L'anivellat del terreny es realitza amb el rascle de fusta.

Les superfícies planes es poden rasclonar de manera que :

- La part central quedi més alta (bombament) per evitar que s'hi entolli l'aigua quan es rega. Així s'aconsegueix millorar la visibilitat de la planta i del grup en general.



- El grup de flor quedi completament pla sense variar la seva topografia.



La **tècnica de treball** és la següent:

Rascle de fusta

Ha d'anar paral·lel a la superfície del terreny. Amb la mà dreta s'agafa l'eina per la part superior del mànec, la cama dreta es col·loca mig pas enrere i la cama esquerra, mig pas endavant. La mà esquerra és la que llisca amunt i avall pel mànec durant el desplaçament horitzontal pel terra. Aquesta mà és la que arrossega i perfila, mentre que la mà dreta és la que ens guia.

Si s'és esquerrà/ana serà amb les cames i les mans contràries.

El desplaçament del rascle pel terreny s'ha de fer amb moviments circulars suaus i recorreguts llargs, aprofitant al màxim l'espai personal de treball, de dreta a esquerra i endavant i endarrere per aconseguir un bon refinament i anivellament.



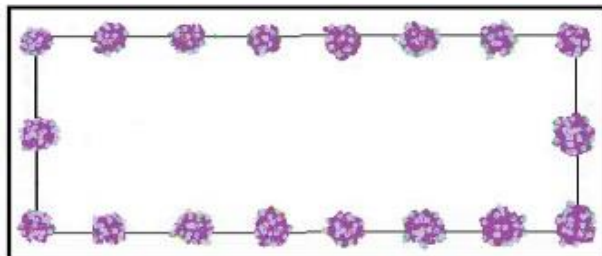
Un cop s'ha anivellat una extensió significativa de l'àrea de treball, és convenient sortir fora del parterre i, des d'una certa distància, observar la superfície anivellada per detectar possibles irregularitats del terreny. Aquesta acció s'ha d'anar repetint fins que es consideri que el terreny està ben anivellat i, per tant, preparat per a la plantació.

En cas que el terreny on es rasclona tingui pendent, la direcció de treball és de baix a dalt o en diagonal ascendent. En talussos, s'han de seguir les normes de treball i les mesures de seguretat.

2.2.9 Marc de plantació

En el procés de plantació, s'han de de tenir en consideració diversos aspectes.

Les plantes situades en la línia perimetral del grup de flors s'han de plantar a una distància regular, de manera orientativa, a 20 cm respecte al separador resseguint el límit exterior del parterre.



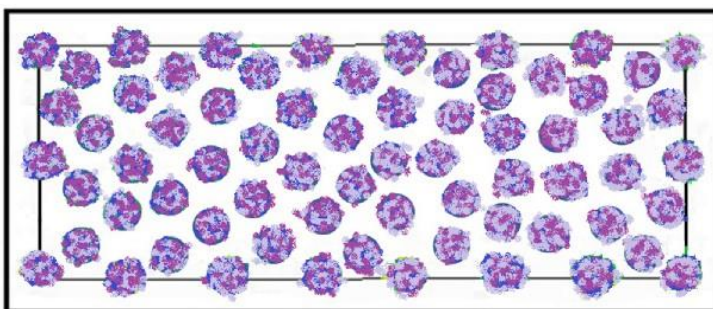
Hi han tres tipus de marc de plantació:

- Plantació lliure
- Plantació a portell
- Plantació geomètrica

Plantació lliure

Les plantes situades a l'interior es planten intentant mantenir una mateixa distància entre si evitant la creació de carrils de terra, ja que aquests produeixen un efecte visual no desitjat.

En els casos de parterres de gran extensió, s'ha de reforçar la densitat de plantació a les zones properes als perimetrals.

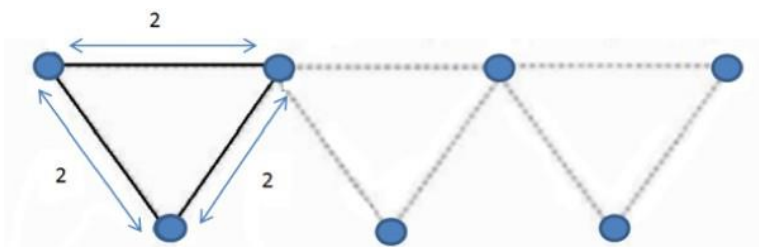


GRUP DE FLOR AMB MARC DE PLANTACIÓ LLIURE

Plantació a portell (*tresbolillo*)

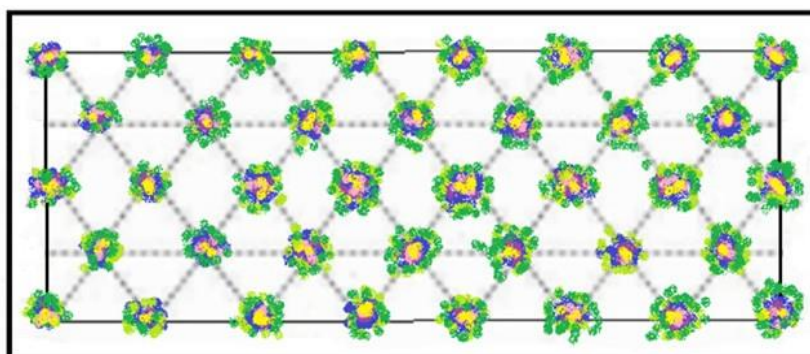
Marc de plantació en el qual, amb cada tres plantes, es forma un triangle equilàter.

En la plantació a portell, cada planta queda enfront del punt mitjà de les altres dues i així en tota la plantació.



Es col·loquen les cordes sobre el terreny i es defineixen així totes les files i columnes amb el punt exacte de plantació.

Abans de la plantació, s'ha de determinar la distància a la qual han de quedar les plantes entre si.

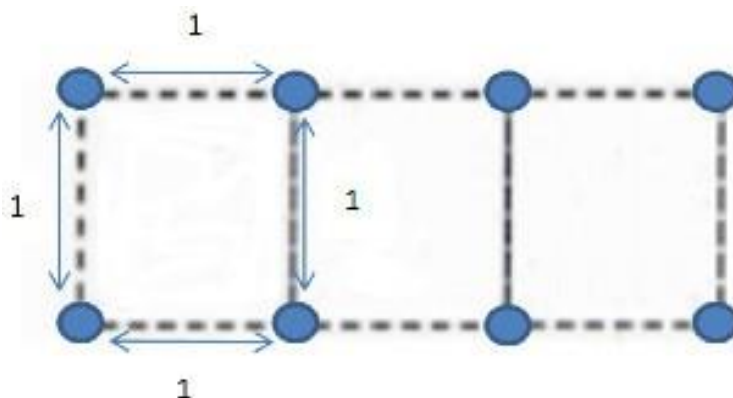


GRUP DE FLOR AMB MARC DE PLANTACIÓ A PORTELL (TRESBOLILLO)

Plantació geomètrica

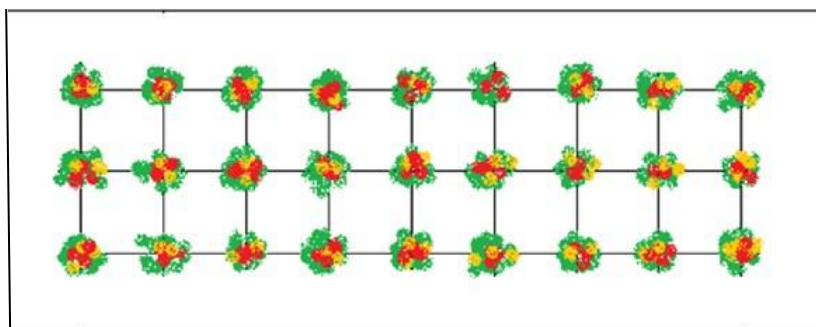
Marc de plantació en què, amb cada quatre plantes, es forma un quadrat.

Abans de la plantació, s'ha de determinar la distància a la qual han de quedar les plantes entre si.



En la plantació geomètrica, cada planta queda enfront de l'altra, tant al davant com al costat, sempre a la mateixa distància i així en tota la plantació.

Es col·loquen les cordes sobre el terreny i es defineixen així totes les files i les columnes amb el punt exacte de plantació.



GRUP DE FLOR AMB MARC DE PLANTACIÓ SIMÈTRIC

2.2.10 Programació anual

Parcs i Jardins ha establert dos períodes anuals de plantació:

- **Plantes amb floració d'hivern**
Eliminació de la planta vella i preparació del terreny (de l'1 al 15 de novembre).
Subministrament i plantació (del 12 al 30 de novembre).
- **Plantes amb floració de primavera-estiu**
Eliminació de la planta vella i preparació del terreny (del 15 al 30 d'abril).
Subministrament i plantació (del 6 al 24 de maig).

Es programarà la feina per fer-la immediatament després de rebre la planta, sense interrupcions, triant un moment en què el sòl no estigui excessivament humit.

En cas que se suspengui la plantació, cal posar les plantes a l'ombra i regar-les a continuació per evitar que s'assequin.

També es poden fer altres períodes anuals de plantació:

- **Tres períodes de plantació anual**
Plantes amb floracions de tardor-d'hivern, primavera i estiu.
- **Quatre períodes de plantació anual**
Plantes amb floracions de tardor, hivern, primavera, i estiu.

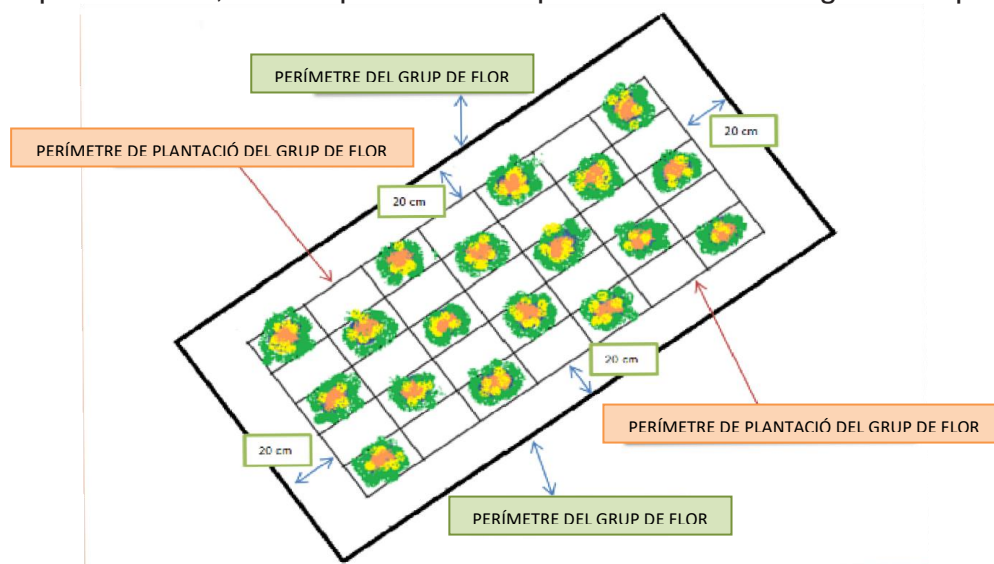
2.3. Plantació de grups de flor

2.3.1 Plantació de planta anual i vivaç

Cal condicionar prèviament la planta eliminant-ne les fulles seques i pinçant les flors madures. Així s'evita que s'iniciï l'etapa de reproducció, que comporta un gran consum d'energia en la formació de les llavors. Amb aquest pinçat, es canalitzen les reserves de la planta cap al creixement vegetatiu i a la inducció d'una nova floració.

En el cas que es marqui el grup amb cordes a causa del marc de plantació triat, aquest treball es farà abans de plantar.

Les plantes situades en la línia perimetral del grup de flor s'han de plantar a una distància regular entre si i resseguint el límit exterior del parterre, a una distància mínima de 20 cm o depenent de l'espècie de planta triada, tant en plantacions a portell com lliures o geomètriques.



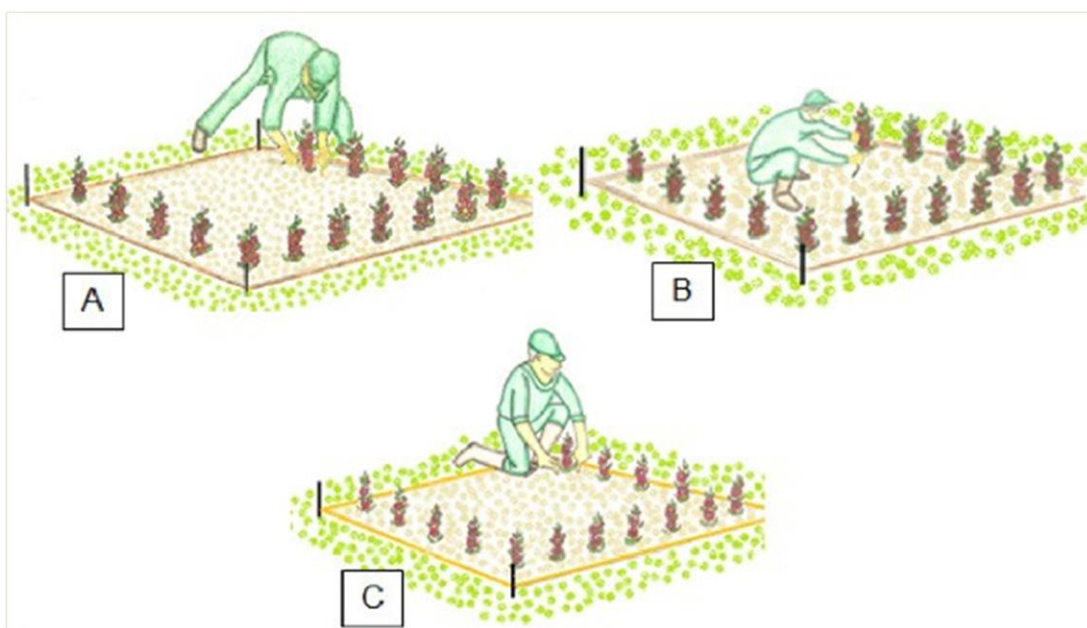
El nivell de plantació ha de ser de 5 cm per sota el nivell de la gespa. Això permet emmarcar el grup i separar la terra de la gespa. Cal evitar que la gespa envaeixi el grup de flor, si no té separadors, i facilitar el manteniment del perfil.

La **tècnica de treball** és la següent:

Cal començar a plantar a la part interior de la línia marcada, tot respectant la densitat o el marc de plantació. La distància de plantació varia segons el desenvolupament de la planta: normalment és entre 15 i 25 cm, però també pot ser més ampla per a espècies de gran desenvolupament .

La posició ergonòmica per plantar pot ser:

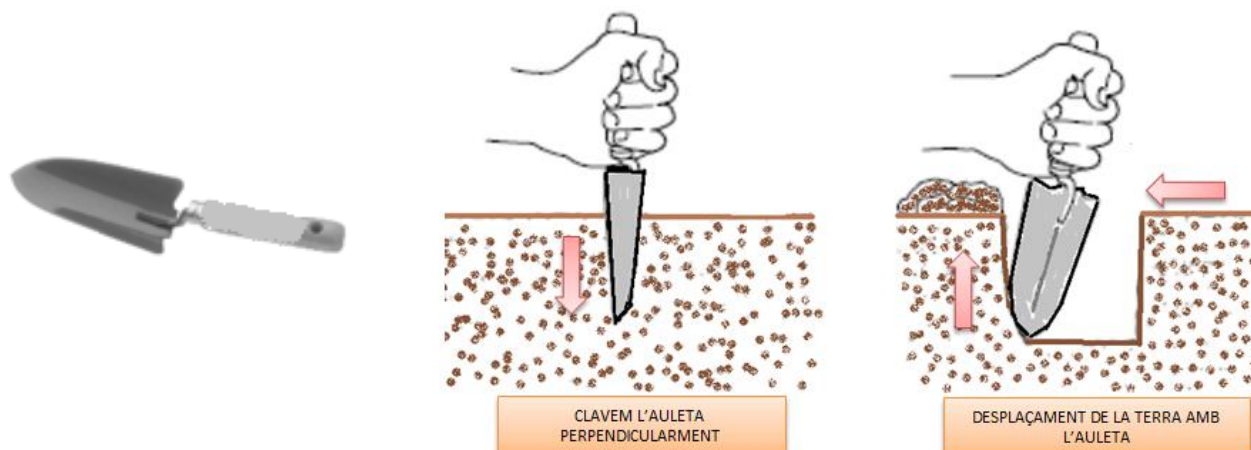
- A. Drets, amb les cames separades i semiflexionades
- B. Ajupits (a la gatzoneta)
- C. Amb el genoll tocant a terra i l'altra cama amb el peu a terra



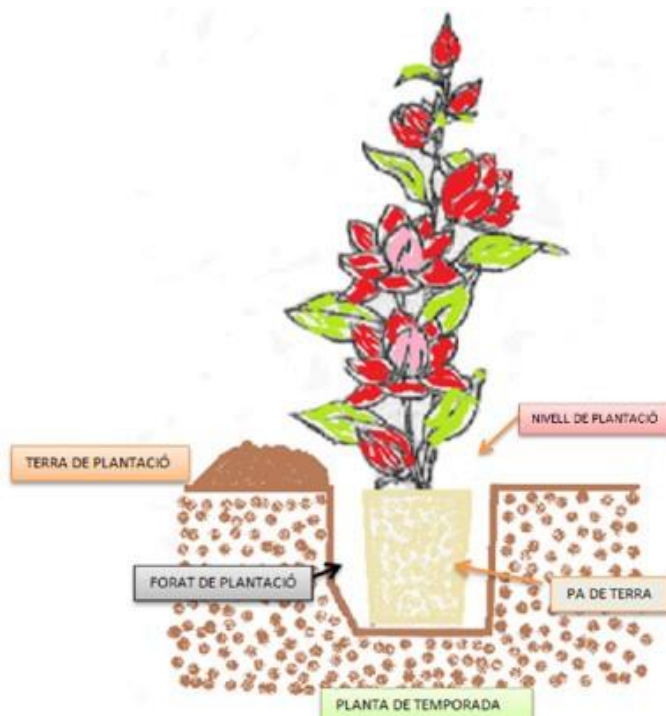
L'amplada de treball serà la que abasti la persona que planta, sempre tenint en compte de no forçar el cos i que les petjades siguin les mínimes possibles per no compactar el terreny.

S'ha de plantar de davant enrere per no trepitjar la zona ja plantada.

L'eina per plantar la planta de temporada és l'auleta (trasplantador de plantes). S'ha de fer el forat clavant-la perpendicularment a terra, amb una mida suficient per introduir-hi el pa de terra.



És important plantar de manera que les plantes quedin lleugerament enterrades respecte a la profunditat a què es trobaven en el contenidor, mai per sobre.

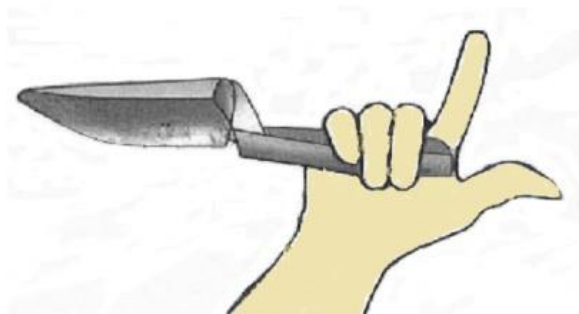


Un cop introduïda la planta al forat de plantació, cal omplir el forat amb la terra i pressionar lleugerament, amb els dits índex i polze de les dues mans al voltant del pa de terra de la planta per deixar-la fixada al sòl.



S'han d'anar escampant les terres sobrants al voltant de les plantes més pròximes ja plantades i deixar el terreny de plantació de la planta següent a la mateixa cota de plantació de l'inici. Aquestes terres s'assentaran un cop s'hi faci el primer reg per mantenir el nivell de plantació inicial.

Durant el procés de plantació, la persona ha de tenir sempre l'auleta agafada de la mà, subjecta amb el dit del mig, l'anular i el dit petit.



Si és necessari, una segona persona retirarà les plantes dels testos per col·locar-les entre les cames de la persona que planta, de manera que aquesta hagi de fer els mínims moviments per agafar-la.

En el cas que el jardiner que planta estigui allunyat del perímetre del grup, se subministren les plantes llençant-les segons l'esquema:



La planta es llança de manera que s'agafa el pa de terra amb la mà dreta o esquerra, segons l'habilitat. La part inferior del pa de terra és la punta de llançament de sortida per subministrar la planta al company.

Quan es llença, la planta ha de seguir una trajectòria parabòlica i cal evitar malmetre el pa de terra i que canviï la posició de sortida durant tot el trajecte fins la seva recepció. Ha d'arribar a la mà lliure del jardiner que planta al revés de com ha sortit de la mà de llançament.

Els residus generats durant el procés de plantació es tractaran d'acord amb el que estableix el procediment mediambiental PMA/11.

2.3.2 Plantació de bulboses i rizomatoses

La plantació de bulboses i rizomatoses es fa combinant-les amb plantes anuals o vivaces en el mateix grup de flor.

Per plantar bulboses, és important la fondària de plantació, que variarà segons l'espècie. Generalment, la fondària de plantació és el doble de l'alçària del bulb.

A l'hora de plantar, es tindrà en compte que els bորrons del bulb quedin sempre cap amunt per facilitar que arribi a la superfície quan comenci a brotar.

L'eina per plantar la serà l'auleta (trasplantador de plantes) i/o l'estaca de plantar.



Per fer el forat de plantació amb l'auleta, cal clavar-la perpendicularment a terra i crear un forat de plantació suficient per introduir-hi el bulb.



Per fer el forat amb l'estaca de plantar, cal clavar-la perpendicularment i fer un moviment circular sobre la seva punta per ampliar el forat de plantació i col·locar-hi el bulb. Seguidament es tapanà el forat amb la terra estreta de la plantació.



2.3.3 Acabament de la plantació

Acabada la plantació:

- S'ha de netejar el grup de restes amb l'escombra de plàstic i es procura especialment tornar a deixar el grup ben delimitat. Caldrà tractar els residus retirats d'acord amb el procediment mediambiental PMA11.
- Cal retirar tota la terra sobrant i escombrar tot el perímetre de treball per deixar-lo en perfecte estat.
- Cal fer una última inspecció visual per assegurar-se que no queda cap eina a la zona de treball.
- En el cas que acabi la jornada i encara quedin plantes per plantar, es portaran a zones d'estacionament, on estiguin protegides i ben regades per evitar que s'assequin.

2.3.4 Reg d'implantació

El primer reg sempre s'ha de fer a manta, lentament, amb poca pressió, amb profunditat i immediatament després de la implantació, per tal d'aportar a la planta la humitat necessària per poder desenvolupar-se en condicions. Aquest primer reg evita que es creïn bosses d'aire i assenta el terreny.

2.4. Manteniment dels grups de flor

2.4.1 Manteniment post-plantació

Aquests grups han de tenir un manteniment acurat. Normalment se n'ha de fer el manteniment cada 15 dies, per eliminar les herbes no desitjades, les flors passades i la brutícia (papers, plàstics, etcètera).

S'han de fer les tasques de manteniment que es detallen a continuació amb la freqüència establerta:

- Un cop a la setmana es fa una inspecció visual per valorar l'estat general de la planta i la presència d'herbes espontànies no desitjades.
- Regar un o dos cops per setmana, segons la insolació del lloc de plantació i l'època de l'any.
- Amb l'objectiu de millorar-ne l'estructura, posteriorment caldrà passar cada dues o tres setmanes durant els dos primers mesos per podar o pinçar algunes plantes, i s'aprofitarà per treure les herbes espontànies no desitjades.
- Les tasques de manteniment dels grup de flor es realitzen respectant al màxim les plantes del grup, el perfil i l'entorn enjardinat.

Tots els treballs a l'interior del grup s'han d'executar amb molta cura, procurant trepitjar-hi com menys millor per evitar compactar el terreny i col·locant els peus en llocs on no es trepitgin ni es facin malbé les plantes.

2.4.2 Retall de vores

Es poden fer les actuacions següents:

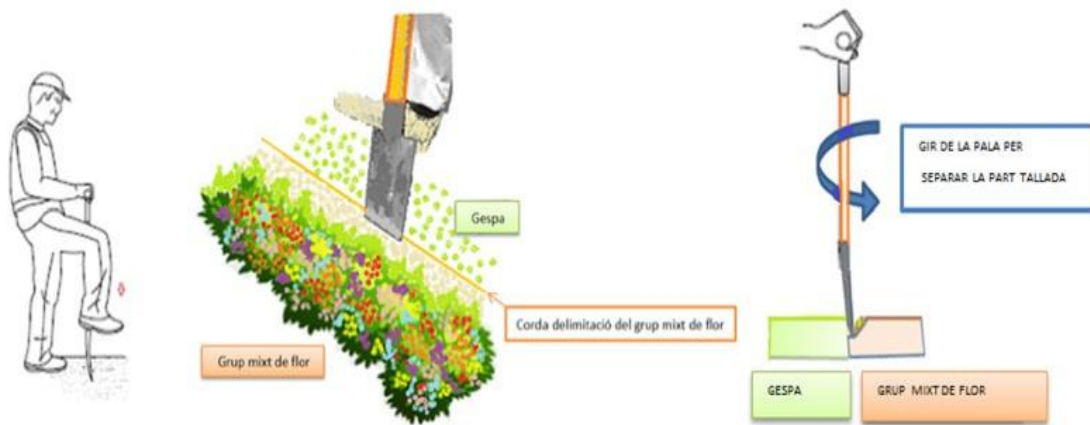
Sense col·locació de separadors

Periòdicament caldrà retallar les vores a fi de mantenir el perímetre del grup perfectament delimitat. Abans de retallar, es marquen els límits amb les cordes i amb la pala de retallar, i es procedeix al retall aplicant la pala sempre en sentit perpendicular a la superfície.

La **tècnica de treball** és la següent:

Sempre des de la part exterior del grup, s'agafa la pala de retallar amb les dues mans i es col·loca perpendicular a terra procurant que segueixi la línia del perímetre del grup. Seguidament, es pressiona la pala contra el terra fins a 8 cm o menys de fondària amb l'ajuda del peu, si cal, evitant trencar la corda i es fa el perfilat del grup tan recte com sigui possible.

Un cop clavada la pala de retallar, s'ha de fer un petit gir per trencar el tros de terra que s'ha tallat.



Un cop acabat el retall, es retira l'herba tallada i s'anivella el terreny, deixant-lo 5 cm per sota de la gespa o del nivell definitiu. S'ha de tenir cura de no trepitjar mai el perfil fet.

És important recollir totes les eines i els materials emprats. Cal deixar el lloc de treball tan net com sigui possible.

Amb separadors enrasats al mateix nivell de la gespa

Periòdicament caldrà repassar les vores a fi de mantenir el perímetre del grup perfectament delimitat.

La **tècnica de treball** és la següent:

Cal descobrir el perímetre original del grup retirant l'encoixinat a una distància de 10 cm aproximadament cap a l'interior del grup, amb l'objectiu de facilitar-nos les tasques de retall. Sempre des de la part exterior del grup, s'agafa la desbrossadora de fil i es passa horitzontalment per sobre la part superior del separador. Així s'aconsegueix eliminar la gespa que pugui envair el grup de flor. Si amb això no fos suficient, s'haurà d'eliminar la resta de gespa o herba manualment amb l'ajuda d'un magalló mitjà fent-hi una entrecavada.

En acabar el treball, s'anivella la terra que s'ha remogut i s'elimina la gespa tallada per donar un bon acabat d'execució. Cal tenir cura de no trepitjar mai el perfil, ja que es pot enfonsar.

2.4.3 Eliminació de flors i fulles seques

En la majoria de les plantes de flor s'han d'eliminar les flors pansides i els fruits no desitjats. També és convenient eliminar les fulles seques o en mal estat per evitar la proliferació de malures i per qüestions estètiques.

Això afavoreix i activa la producció de noves poncelles, per tant, a més de millorar l'aspecte estètic del grup, s'allarga el període de producció de flors.

Aquesta operació es fa de forma manual o amb tisores.



2.4.4 Pinçament

Consisteix a tallar els brots terminals més tendres de les tiges, d'aproximadament 15 cm d'alçària, per aconseguir diversificar-ne l'energia i produir nous brots a les zones més baixes de la tija. Com a conseqüència, s'obté una planta més ramificada, compacta, menys alta i amb més flors. El pinçament es pot fer en qualsevol moment en què es consideri que es pot millorar la floració d'una planta o pel fet que el seu creixement en vertical en dificulta l'estabilitat.

El pinçament augmenta les ramificacions a la base i dona lloc a més potencial de floració. És una bona tècnica per dur-la a terme a mitja temporada i ajudar a restaurar les plantes esgotades i fer-les més atractives i floríferes.

Es pot efectuar amb tisores de podar d'una mà o, si el brot que cal podar és herbaci, es pot fer amb els dits, entre el polze (dit gros) i l'índex.



2.4.5. Desherbatge

La presència d'herbes espontànies no desitjades que germinen en els grups de flor és perjudicial per al desenvolupament correcte de les plantes cultivades. Les herbes espontànies no desitjades competeixen amb les anuals per l'espai, la humitat i els nutrients.

En el cas que apareguin herbes espontànies no desitjades, s'han de retirar manualment i d'arrel. Per minimitzar-ne l'aparició tant com es pugui, cal dur a terme tasques com ara:

- Preparar el terreny abans de la plantació amb terres lliures de llavors.
- Fer desherbatges manuals, especialment durant el primer any.
- Controlar la dosi i freqüència de reg.
- Utilitzar encoixinat i fer-hi un manteniment..
- Subministrar plantes ornamentals lliures de plantes no desitjades.
- Fer l'entrecavada cada 15 dies per evitar la proliferació d'herbes no desitjades.

És essencial que les herbes espontànies no desitjades siguin controlades mentre són petites, sense deixar-les créixer.

A mesura que les plantes anuals creixen i comencen a engrandir-se i ombregen la superfície, aturen el creixement de les herbes espontànies no desitjades.

2.4.6. Entrecavada

És el treball del sòl que es fa a una profunditat d'entre 8-15 cm de fondària final i que permet extreure les herbes no desitjades amb les seves arrels. Alhora, també proporciona un millor aireig en aquesta capa del sòl i facilita l'absorció d'aigua.

Per aquesta tasca, l'eina recomanada és el magalló o la binadora.

La **tècnica de treball** és la següent:

L'eina s'agafa amb les dues mans, una més avançada que l'altra i aproximant-se a la part metàl·lica. Aquesta mà més avançada és la que dona la força a l'eina, i és la dreta per a les persones dretanes o l'esquerra per a les esquerranes. La mà més avançada ha de lliscar pel mànec en un desplaçament descendent de l'eina, amb cura de no acompanyar-la amb un moviment d'esquena. L'altra mà se situa per darrere de la primera i més propera al cos, i té la funció de dirigir la trajectòria per tal que es dirigeixi allà on es vol.

A mesura que s'avança en el terreny, es van descompactant les trepitjades que queden darrere nostre, es manté la posició dels peus i es gira lleugerament el cos.

2.4.7. Adobat de manteniment

És convenient adobar els grups de flor un mínim d'un cop a mitjan del cicle vegetatiu de la plantació.

Cal utilitzar un adob granulat orgànic d'alliberament lent (40g/m²). Aquest adob, l'anirà assimilant la planta mitjançant el reg.

És important regar generosament després d'aplicar-lo.

2.4.8. Reposició de la planta

Puntualment i per cobrir baixes de plantes, es podran reposar els elements que es considerin necessaris.

Per reposar les plantes, s'ha de retirar la planta morta amb l'ajut de l'auleta, clavant-la al voltant i fent palanca, i seguidament s'hi col·loca una nova planta.

En les reposicions de planta a l'interior del grup de flor, les tasques que cal fer són les següents:

- Retirar la planta morta i la capa de terra superficial amb l'ajuda de l'auleta.
- Fer una poda o pinçament de les plantes adjacents en cas de necessitat.
- Entrecavar i anivellar el lloc de nova plantació.
- Col·locar la planta nova i atacar-la.
- Reposar la terra per arribar a la cota final de plantació.
- Regar a manta.

Els treballs a l'interior del grup s'han d'executar amb molta cura procurant trepitjar l'interior com menys millor per evitar compactar el terreny i col·locant els peus en llocs on no es trepitgin ni es facin malbé les plantes. Un cop reposada la planta, cal eliminar les trepitjades que s'hagin fet durant el treball.

2.4.9. Reg

S'ha de tenir en compte que les plantes que formen part d'un grup de flor són plantes amb molta transpiració i unes necessitats hídriques altes per desenvolupar-se.

La dosi i la freqüència de reg de manteniment estan definides en el Manual de reg.

En el cas que es detecti l'aparició de malalties fúngiques, s'haurà de reduir la freqüència de reg per controlar el desenvolupament de la malaltia.

Cal evitar mullar la part aèria del grup de flor per reduir el risc de proliferació de malures. Si l'aigua toca les flors, aquestes tenen menys durabilitat. En cas que hi hagi reg programat, es farà durant la matinada. En cas de reg manual, es farà a primera hora del matí.

2.4.10. Neteja

S'han de retirar periòdicament les fulles i els materials no desitjats que hi hagi a l'interior dels grups de flor i als seus voltants.


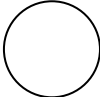



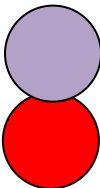
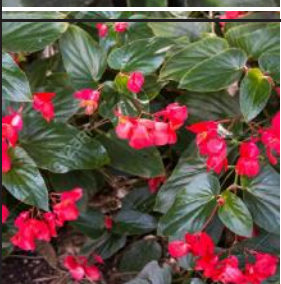
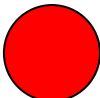

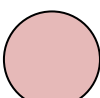
Aquesta tasca es farà de manera manual o amb l'escombra de plàstic, amb molta cura de no fer malbé cap planta.


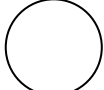



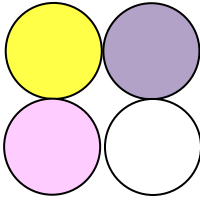

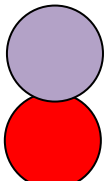

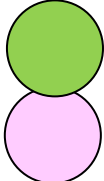

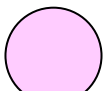

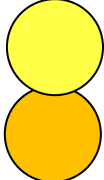

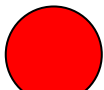
Caldrà tractar els residus retirats d'acord amb el corresponent procediment mediambiental (PMA).


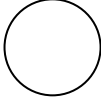

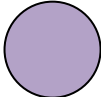

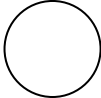

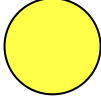

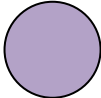

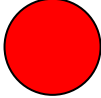

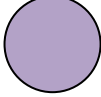


3. CARACTERÍSTIQUES DE LES PLANTES EMPRADES EN ELS GRUPS DE FLOR

3.1. Llista de plantes utilitzades


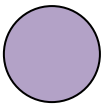

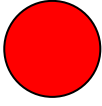

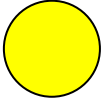

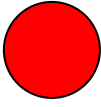

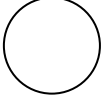

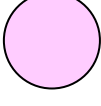

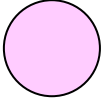
Temporada primavera-estiu


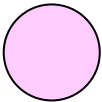

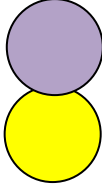

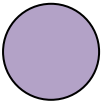

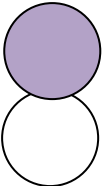

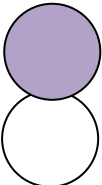

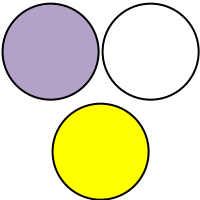

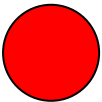
ESPÈCIE	FOTO	COLOR DE FLOR	ÈPOCA DE FLORACIÓ	ALÇÀRIA
<i>Angelonia angustifolia</i>			D'abril a octubre	10 a 60 cm
<i>Angelonia angustifolia</i>			D'abril a octubre	10 a 60 cm
<i>Begonia benariensis</i> 'Big'			D'abril a novembre	20 a 40 cm
<i>Begonia hybrida</i> 'Dragon Wing'			D'abril a octubre	30 a 60 cm
<i>Begonia semperflorens</i> 'Stara Scarlet'			D'abril a octubre	25 a 30 cm




<i>Begonia semperflorens 'Stara White'</i>			D'abril a novembre	20 a 40 cm
<i>Bidens hybrid 'Flare'</i>			De juliol a octubre	Fins a 30 cm
<i>Calibrachoa 'Calipetitte Melenge'</i>			D'abril a octubre	Fins a 30 cm
<i>Cleome hasseriana</i>			De juny a octubre	30 a 45 cm
<i>Coleus hybridus</i>			D'octubre a febrer	25 a 40 cm
<i>Gaura lindheimeri 'Belleza Dark Pink'</i>			De juny a octubre	50 a 1'50 m
<i>Gazania splendens</i>			D'abril a setembre	Fins a 20 cm
<i>Impatiens 'SunPatians'</i>			De juny a octubre	Fins a 60 cm

<i>Impatiens</i> 'SunPatiens'			D'abril a octubre	45 a 50 cm
<i>Lobularia</i> <i>maritima</i>			D'abril a juny	10 a 30 cm
<i>Lobularia</i> <i>maritima</i>			D'abril a juny	10 a 30 cm
<i>Petunia</i> <i>grandiflora</i>			D'abril a novembre	15 a 60 cm
<i>Petunia</i> <i>grandiflora</i>			D'abril a novembre	15 a 60 cm
<i>Petunia</i> <i>grandiflora</i>			D'abril a novembre	15 a 60 cm
<i>Salvia</i> <i>farinacea</i> 'Artic Blue'			D'abril a setembre	Fins a 90 cm
<i>Tagetes patula</i>			D'abril a setembre	30 a 50 cm

Temporada tardor-hivern

ESPÈCIE	FOTO	COLOR DE FLOR	ÈPOCA DE FLORACIÓ	ALÇÀRIA
<i>Primula obconica</i> 'Twilly Original'			D'octubre a març	10 a 15 cm
<i>Nemesia hybrida</i> 'Sunsatia'			D'octubre a març	20 a 50 cm
<i>Chrysanthemum multicaule</i>			D'agost a octubre	20 a 30 cm
<i>Cyclamen persicum</i>			De gener a març	20 a 30 cm
<i>Cyclamen persicum</i>			De gener a març	20 a 30 cm
<i>Cyclamen persicum</i>			De gener a març	20 a 30 cm
<i>Bellis perennis</i>			D'octubre a març	Fins a 20 cm

<p><i>Brassica</i> var. <i>acephala</i> 'Kamone'</p>			<p>De gener a març</p>	<p>Fins a 40 cm</p>
<p><i>Viola</i> 'Supreme'</p>			<p>De gener a març</p>	<p>Fins a 20 cm</p>
<p><i>Viola</i> 'Matrix Lavander Shades'</p>			<p>De gener a març</p>	<p>Fins a 20 cm</p>
<p><i>Viola</i> 'Matrix à Macules'</p>			<p>De gener a març</p>	<p>Fins a 20 cm</p>
<p><i>Viola marina</i></p>			<p>De març a abril</p>	<p>Fins a 20 cm</p>
<p><i>Viola</i> 'Melange'</p>			<p>De març a abril</p>	<p>20 cm</p>
<p><i>Viola</i> 'Scarlet'</p>			<p>De març a abril</p>	<p>10 a 15 cm</p>

<p><i>Viola delta</i> 'Yellow with Blotch'</p>			<p>De març a abril</p>	<p>10 a 15 cm</p>
<p><i>Viola</i> 'Supreme'</p>			<p>De març a abril</p>	<p>10 a 15 cm</p>

4. ASPECTES GENERALS DE SEGURETAT I PREVENCIÓ

Per portar a terme la plantació i el manteniment del grup de flor, s'han de seguir unes **pautes bàsiques de seguretat** per fer els treballs d'una manera eficaç i segura.

- Cal mantenir els voltants nets d'acumulacions de farda vegetal o d'eines, per evitar caigudes.
- Cal evitar treballar per sobre les espatlles.
- Cal mantenir les eines ben esmolades i en perfecte estat.
- Cal fer servir l'eina adequada per a cada treball.
- Sempre que no s'estigui utilitzant l'eina per tallar, cal portar la fulla de tall protegida o bé la tisora tancada.
- No es poden deixar les eines penjades als arbustos, les escales, etcètera, ni clavades al terra quan no es facin servir.
- Cal senyalitzar la zona on es treballa, si és prop de vies de circulació de vehicles.
- En tasques perllongades caldrà fer rotació del personal o pauses durant la jornada laboral.
- Es recomana fer servir màniga llarga, especialment si els arbustos propers són espinosos.
- En cas que s'utilitzi la desbrossadora o el motocultor, s'han de seguir les indicacions del Manual de prevenció de riscos laborals en jardineria.

Equips de protecció individual (EPI) necessaris:

- Ulleres de protecció per evitar punxades o brosses als ulls.
- Calçat de seguretat amb puntera i sola reforçada.
- Guants per evitar punxades, rascades, talls, etcètera.
- Mascareta antipartícules quan, en moure terra, s'aixequi molta pols o pol·len.

Si s'utilitza la desbrossadora o la retalladora de tanques:

- Pantalla protectora facial completa
- Canyelleres i davantal
- Protectors auditius

EQUIPS DE PROTECCIÓ INDIVIDUAL SEGONS LA TASCA	PLANTACIÓ GRUPS DE FLOR								
	Delimitació del grup	Preparació del terreny	Esmenes	Anivellació del terreny	Plantació grup de flor	Plantació bulbs	Reg	Tasques de manteniment	Perfiliat del grup
Ulleres 		X	X		X	X		X	X
Pantalla completa 									X
Guants 	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Protectors auditius 		X							X
Calçat de seguretat 	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Polaines 									X
Mascareta 		X	X	X	X	X		X	X

5. EINES




Eines manuals: aixada o xapo, arpiot, escombra de jardiner de plàstic o metàl·lica, cabàs, magalló, rascle de fusta, rascle metàl·lic, pala, pala de retallar, aleta, plantador i binadora.

Eines mecàniques: motocultor, retroexcavadora, desbrossadora.






5.1. Eines manuals

Eines de treball del sòl


Azada - Azadón		Azada - Azadón		Azada - Azadón	
Xapo - Aixada		Xapo - Aixada		Xapo - Aixada	
Azada - Azadón		Azada - Azadón		Pala cuadrada	
Xapo – Aixada -Càvec		Magalló – Caveguet - Caveguell		Arpiot	

Azacón de pues		Pala de retallar		Escardadora – Cultivador	
Arpiot		Pala de retallar		Binadora	



Eines de recollida i neteja

Escoba de jardiner de plàstic		Capazo		Capazo	
Escombra de jardiner de plàstic		Cove - Cabàs		Cove - Cabàs	
Pala de pico		Pala cuadrada			
Pala de pic		Pala quadrada			



Eines per rasclonar/ perfilar el terreny



Rastrillo de madera		Rastrillo de metálico	
Rascle de fusta		Rascle de metàl·lic	

Eines de plantació

		Estaca de plantar	
	Auleta - Plantador		Estaca de plantar

5.2. Eines mecàniques

Mini-retro excavadora		Motocultor	
	Mini-retro excavadora		Motocultor

Desbrossadora de hilo		Desbrossadora de hilo	
	Desbrossadora de fil Motor de benzina 2 temps:50 cc		Desbrossadora de fil Motor elèctric. Bateria Ion Liti

6. GLOSSARI

Adob: producte inorgànic, orgànic o organomineral que conté un o diversos elements químics indispensables per al creixement de les plantes i que, addicionat a un sòl, una terra de jardineria o un substrat, en millora la fertilitat química.

Aireig: treball de millora de les característiques físiques de porositat d'un sòl.

Alçària: dimensió vertical del conjunt de tiges i fulles d'una planta, mesurada des del coll de l'arrel, o des del nivell del sòl, fins a l'extrem superior de la planta.

Anivellar: fer que la superfície d'un terreny esdevingui plana i horitzontal.

Àrea de plantació: àrea, generalment poc profunda, excavada en un terreny per plantar-hi un conjunt de plantes en massís o en grup.

Cicle vital: període de temps durant el qual es desenvolupa la vida completa d'un ésser viu que es reproduïx sexualment, des de la fecundació de l'òvul fins a la mort, i que inclou la producció de gàmetes destinats al reemplaçament per part d'una nova generació.

Clot: excavació que es fa en un terreny per per a plantar-hi una planta.

Compost vegetal: producte orgànic sòlid constituït exclusivament per residus vegetals com ara fulles o restes de sega, de poda o altres restes vegetals, que ha experimentat una transformació microbiològica, principalment aeròbica i termòfila, sota condicions controlades.

Cota final: (nivell definitiu) pla topogràfic final d'un jardí o un parterre. **Densitat de plantació:**

nombre de plantes plantades per unitat de superfície.

Desbrossament: acció de desbrossar.

Desbrossar: treure la brossa, les bardisses (d'un camí, d'un bosc, d'un jardí, etcètera).

Descompactació: operació que consisteix a fer disminuir la densitat d'un sòl compactat per millorar-ne les característiques físiques, mitjançant l'ús de màquines i aparells apropiats.

Desherbatge: operació que consisteix a eliminar les herbes no desitjades d'un terreny manualment o mecànicament.

Encoixinament: (mulching) aplicació d'una capa de fems, fulles o altres materials secs al sòl per conservar-ne la humitat, protegir-lo de l'erosió i de la compactació de la pluja, millorar-ne l'aireig, esmorteir-ne els canvis de temperatura i evitar el creixement d'herbes espontànies.

Encoixinat: (mulch) material orgànic o inorgànic que, estès sobre la superfície del sòl al voltant d'un arbre, un arbust o un conjunt de plantes, millora les condicions del sòl i facilita un bon desenvolupament.

Entrecavada: operació de cavar lleugerament entre les plantes per trencar la crosta del sòl, desfer-ne els terrossos i treure'n les herbes no desitjades.

Escarda: arrencada manual o mecànica de les herbes no desitjades d'un jardí, parterre, etcètera.

Escrostant: operació que consisteix a trencar la crosta superficial d'un sòl, a fi d'afavorir l'intercanvi gasós entre el sòl i l'aire i la penetració de l'aigua i els productes nutrients.

Esmena: millorament de les propietats físiques, químiques i biològiques del sòl amb materials que n'afavoreixen la fertilitat, l'aireig, el drenatge o la retenció d'humitat.

Estaca: pal de fusta o ferro amb punta en un extrem per a clavar-lo a terra.

Herba espontània: herba que creix en un conreu o jardí de manera espontània i que competeix pel creixement amb les plantes cultivades.

Marc de plantació: distància que cal deixar entre dos plantes perquè puguin créixer i desenvolupar-se òptimament

Massís floral: (parterre de flor) massa compacta, sense buits, de plantes herbàcies perennes, biennals o anuals, cultivades principalment per les seves flors.

Parterre: espai delimitat d'un jardí, parc, plaça o avinguda, destinat principalment al conreu de plantes de flor, plantes de temporada o arbusts.

Pala de retallar: eina formada per una làmina de planxa gruixuda de ferro de forma rectangular, amb certa concavitat, destinada a perfilar, tallar arrels, fer repicats, fer forats de plantació, etcètera.

Parterre de flor: espai delimitat d'un jardí, parc, plaça o avinguda, destinat principalment al conreu de plantes de flor de temporada.

Perfilar: dibuixar el contorn o el perfil d'alguna cosa.

Perfil: contorn d'una figura, representat per línies que en determinen la forma.

Permeabilitat: propietat d'una terra, d'un sòl, d'una roca o d'una formació geològica de facilitar la penetració i el pas d'un fluid, generalment l'aigua.

Pinçament: eliminació de les gemmes d'una planta per aconseguir el desenvolupament vigorós de les gemmes laterals i, per tant, una planta més ramificada, més compacta i més fullosa des de la base.

Planta anual: planta que completa el seu cicle vital des de la germinació fins a la fructificació en un sol període vegetatiu, en menys d'un any, i tot seguit mor.

Planta biennal: planta que completa el seu cicle vital des de la germinació fins a la fructificació en dos períodes vegetatius, de manera que viu més d'un any i menys de dos.

Planta de temporada: planta ornamental cultivada en jardineria durant un període curt de temps, inferior a un any.

Planta entapissant: planta baixa que creix recobrint el sòl i donant-li un aspecte de tapís o catifa.

Planta herbàcia: planta vascular que no produeix teixits llenyosos. Pot ser anual, biennial o perenne.

Planta no desitjada: planta que creix en un conreu o en un jardí de manera espontània i no volguda i que perjudica el desenvolupament d'altres plantes.

Planta ornamental: planta cultivada que, per la seva estètica o funcionalitat, s'utilitza en jardineria.

Planta vivaç: planta herbàcia perenne les parts epigees de la qual són anuals.

Plantació: operació de fixar a terra una planta en el seu emplaçament definitiu.

Prevenió: conjunt de mesures destinades a evitar accidents i malalties laborals.

Programa de manteniment: document de planificació, generalment una taula, que especifica el conjunt de tasques destinades al manteniment d'un parc, d'una plantació, etc. i la freqüència amb què s'han de realitzar.

Rasclonament: operació que consisteix a passar el rascló o el rasclot per damunt d'un terreny per tal d'escampar-hi terra, esterrossar-lo, aplanar-lo, homogeneïtzar-lo, cobrir les llavors o arregar herba borbada, fullaraca, restes de poda, pedres i petites deixalles, abans de la plantació o durant els treballs de manteniment.

Reg a manta: sistema de reg en el qual l'aigua es distribueix per la superfície del cultiu per gravetat, també anomenat reg per inundació.

Replantació: acció i efecte de tornar a plantar plantes en un mateix terreny.

Retall de vores: treball d'extracció de la gespa sobrant de les vores d'un parterre per destacar-ne el seu perfil.

Saó: grau d'humitat d'una terra, que fa que estigui en condicions òptimes per treballar-la.

Sòl: terreny considerat en relació amb el conreu o com a suport de la vegetació natural o plantada.

Terra vegetal: terra de jardineria garbellada i amb un contingut en matèria orgànica alta, formada principalment per restes vegetals descompostes i estabilitzades.

Terra de jardineria: terra que presenta unes característiques adequades per al creixement i desenvolupament satisfactoris de la majoria de plantes de jardí, obtinguda generalment de la mescla de dos o més components com ara sorra, terra natural provinent de jardins i conreus o materials orgànics diversos, especialment d'origen vegetal, que s'utilitza en plantacions diverses en espais verds o com a millora del sòl.

Terra orgànica: terra de jardineria garbellada i amb un contingut alt en matèria orgànica. Formada majoritàriament per restes vegetals descompostes i estabilitzades, emprada com a esmena orgànica en jardins.

Tisora de mà: eina de diverses formes emprada per podar els arbres, els arbusts, etc.

Vèrtex: punt en què concorren els dos costats d'un angle i la intersecció de les arestes d'un poliedre.

Vigor: força que tenen les plantes per rebrotar.

Vida útil: període de temps previst durant el qual una plantació conserva les característiques estètiques o d'ús per les quals va ser duta a terme.